

Olgierd Felczak, Mirosław Fudziński, Marian Kochanowski

Cieplewo, st. 18, gm. Pruszcz Gdański,
woj. gdańskie, AZP 14-44/36

Informator Archeologiczny : badania 25, 55

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum Okręgowym w Toruniu, dokumentacja w Państwowej Służbie Ochrony Zabytków w Toruniu.

Badania powinny być kontynuowane.

Cieplewo, st. 18
gm. Pruszcz Gdański, woj.
gdańskie
AZP 14-44/36

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Olgierd Felczak, Mirosław Fudziński (autor sprawozdania) i Marian Kochanowski. Finansowane przez inwestorów prywatnych. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury wschodniopomorskiej z wczesnej epoki żelaza ze śladami osadnictwa z epoki kamienia oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

Stanowisko odkryte zostało w 1987 r. przez mgr. J. Podgórskiego w trakcie badań AZP na obszarze 14-44. Usytuowane jest na północ od miejscowości, na niewielkim cyplu opadającym na północny wschód w stronę leżących tam bagien.

W 1991 r. teren, na którym położone było stanowisko, rozparcelowano na działki budowlane i sprzedano użytkownikom prywatnym. W związku z tym zaszła konieczność przeprowadzenia ratowniczych badań archeologicznych, wyprzedzających pracę budowlaną. Wytyczono 17 wykopów badawczych o łącznej powierzchni ponad 1500 m². Odkryto 26 obiektów: pałenisk, jam osadniczych i odpadowych. Wielkość obiektów kształtowała się od 1 m² do 3 m², a miąższość od 30 do 65 cm. W obiektach wystąpiły fragm. ceramiki, niekiedy bardzo liczne (np. jama nr 8, gdzie odkryto ponad 100 fragm. ceramiki oraz surowiec bursztynowy). Obiekty te można datować na schyłek okresu halsztackiego D — wczesny okres lateński. Z powierzchni wykopów oraz pierwszej warstwy ornej pochodzi kilka półwytworów krzemieniowych datowanych ogólnie na epokę kamienia. Z tych samych warstw zebrano liczne fragm. ceramiki wczesno- i późnośredniowiecznej.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Gwoździec, st. 9
gm. Zakliczyn, woj. tarnow-
skie
AZP 106-64/43

Muzeum Okręgowe w Tarnowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szpunar. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Tarnowie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej.

Stanowisko znajduje się na kulminacji garbu terenowego, w strefie Progu Karpackiego na skraju doliny Dunajca. Współrzędne na obszarze AZP 106-64 wynoszą $x = 148$ mm, $y = 91$ mm. Odkryte w trakcie badań powierzchniowych w 1989 r. W bruzdzie środkowej zaoranego pola znaleziono 2 zniszczone zespoły grobowe.

W 1990 r. podjęto badania ratownicze, które kontynuowano w 1991 r. W wyniku tych badań odsłonięto 100 m² powierzchni cmentarzyska. Odkryto 13 grobów ciałopalnych. Stopień zniszczenia cmentarzyska wynosi 60%. Odsłaniane są jedynie dna jam grobowych i dna naczyń glinianych, których górne części są zniszczone przez orkę. Na podstawie materiału ceramicznego można datować cmentarzysko na halsztacką fazę kultury łużyckiej.

Badania zostały przerwane z braku środków finansowych.